

Dünya hayatımız

Kaynaklar:

Tam İlmihâl Seâdet-i Ebediyye (Birinci kısım, 24.madde, Birinci kısım, 2.cilt 89.cu mektup), Müjdecî Mektublar Tercemesi (98.ci mektup), Faideli Bilgiler, Hak Sözün Vesikaları, Herkese Lâzım Olan İmân (İslâm dini ve diğer dinler kısmı), Kıyamet ve Ahiret (sayfa 6), İslam alimleri ansiklopedisi 2, 4, 6.cilt, dinimizislam.com sitesi.

[Faideli Bilgiler 252.sahife] Zemânımız insanları, dünyâ menfe'atlerini ele geçirmek için, çok ince düşünüyor ve çalışıyor, didinmiyorlar da, sonsuz bir se'âdet ve felâket karşısında bulduklarına inanmağa ehemmiyet vermiyorlar. Bunu hiç düşünmüyorlar. Allahü teâlâ insanlara akl verdi. Buna karşılık, onlara fâideli vazîfeler yükletti. Bunları bildirmek için, Peygamberler gönderdi "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât". **İnsan dünyâdaki hayât mücâdelesini ve yaşama kanûnlarını bilmezse, yâhud bilip de onlara göre çalışmaz ise, zararını gördüğü gibi, bu kanûnları koyan Allahın dahâ çok bir ehemmiyetle emr ettiği din ve âhiret kanûnlarını bilmemek, bilse de, bunlara uymamak da, elbette zararlı olur.**

İslam alimleri buyuruyor ki; Allahü teâlânın kanunları vardır. Fizik kanunları, tabiat kanunları diye bilinenler, Onun yarattığı ve eşya içine gizledikleridir. İnsanlar bunları araştırırlar, keşfederler ve istifade ederler. Bir de, Onun emir ve yasakları da vardır ki, bunları Kur'an-ı kerimde bildirmiştir. İnsanların huzurlu olmaları, ancak ona uymakla mümkündür. Bunlar, araştırmakla ele geçmez. İslam âlimleri, **(Bütün güzellikler ve iyilikler İslamiyet'in içindedir, dışında hiçbir güzellik yoktur ve olamaz)** buyuruyorlar.

Dünya hayatı aldatıcıdır

[Hak Sözün Vesikaları 95.sahife]

Âl-i İmrân sûresi yüzseksenbeşinci âyetinde ve Hadîd sûresinin yirminci âyetinde meâlen, **(Dünyâ hayâtı, ancak insanları aldatıcı şeylerdir)** buyuruldu. En'am sûresinin otuzikinci âyetinde meâlen, **(Dünyâ hayâtı oyun ve boş şeylerdir. Allahdan korkanlar için, âhiret hayâtı elbette hayırlıdır. Böyle olduğunu niçin anlamıyorsunuz?)** buyuruluyor. Enfâl sûresinin yirmisekizinci âyetinde ve Tegâbün sûresinin onbeşinci âyetinde meâlen, **(Biliniz ki, mallarınız ve çocuklarınız sizi imtihân etmek için verildi. Allahü teâlâ, iyiliklerinize karşılık, size çok büyük ecr verecektir)** ve Tevbe sûresinin otuzsekizinci âyetinde meâlen, **(Dünyâ hayâtını âhiretten dahâ çok mu beğeniyorsunuz? Dünyâ hayâtında ele geçenler, âhiretdekilerden çok azdır)** ve Kehf sûresinin kırkaltıncı âyetinde meâlen, **(Mâl ve çocuklar, dünyâ hayâtının süsleridir. Sonsuz kalıcı olan iyi işlerin sevâbları, Rabbinin yanında dahâ iyidir)** buyurulmuştur.

[Herkesine Lazım olan İman 355.sahife]

Hadîd sûresinin 20. ci âyetinde meâlen, (Bilin ki, dünyâ hayâtı, oyun, oyalanma, süslenme, aranızda öğünme, dahâ çok mal ve çocuk sâhibi olma da'vâsından ibâretidir. Bu ise, şu yağmura benzer ki, kara topraktan çıkardığı yeşillikler, ekincilerin hoşuna gider. Bu nebâtlar, sonra kurur. Sapsarı olduğu görülür. Sonra çöp olur. Âhiretde ise, [Dünyâyâ düşkün olanlara] çetin ve sonsuz azâb vardır. [Dünyâlıkları Allahın emrine uygun olarak kazananlara ise,] orada Allahın rızâsı ve afv etmesi vardır. Dünyâ hayâtı, sâdece aldatıcı, geçici bir devredir) buyurulmuştur.

Dünyânın, âhireti kazanmak için bir vâsita olduğunu, bundan dahâ güzel anlatacak hangi söz vardır? Bunun için, dünyâ zevklerine kapılıp, doğru yoldan çıkacak yerde, dînimizin emrine iki elle sarılalım. İmânı ve din bilgileri doğru olup, sapıklara aldanmamış olan bir müslimân, dürüst bir insan, kanûnlara sâdık bir vatandaş, hakîkî bir âlim, vatansever bir kimse olur. Kendine de, milletine de fâideli olur.

İslam alimleri buyurdu ki;

"Hayat bu hayattır. Bu dünyâdan başka bir dünyâ yoktur." sözü İmân etmiyenlerin sözüdür. **Onlar, dünyâyı yeme-içme, bir oyun ve eğlence yeri, hakîkî vatan ve ikâmetgâh olarak sandılar. Bu yüzden çocukluk zamanlarını zevkü sefâ ile, gençliklerini oyun ve eğlence ile geçirirler. Bulûğ çağlarına erişince, dünyâyı kendilerine mülk edinirler. Bundan sonra yaptıkları işlerle övünürler. Halbuki dünyâ bu değildir.** [İslam alimleri ansiklopedisi 4.cilt]

Peki dünya nedir?

İslam alimleri buyuruyor ki;

Bu dünya imtihan yeridir. Her şeyi imtihana tâbidir. Allahü teâlâ çok mal verir veya fakirlik verir, imtihan eder. Hep sıhhat verir veya hastalık verir, imtihan eder. Hepsi imtihandır. İmtihan demek, terlemektir. İmtihan demek, uyanık olmak demektir. İmtihan demek, (İyi çalış, verilen süre içerisinde, sorulan sorulara doğru cevap ver) demektir. Vakit dolunca kâğıt alınır, (ben şimdi yazacaktım) diyene, geçti artık denir.

Ömrümüz bitince, imtihanda yazdıklarımız için, işte kâğıdın, oku diyecekler. Oku bakalım, ne yapmışsın, gör diyecekler. Eyvah ben ne yapmışım diyeceğiz; ama bir faydası olmayacak. Bunu nasıl olsa söyleyeceğiz, vakit varken onu dünyâda söyleyelim. Tevbe edip, ibadetlerimizi yapalım.

Her işimiz, her yaptığımız, her hareketimiz imtihandır. İmtihanda duyulan heyecan, yaşarken duyulmazsa, emir ve yasaklara dikkat edilmezse, dine uymada gevşeklik olursa, diğer taraf sıkıntılı olur. İşte, imtihana çekileceğimizi unutmamalı, agâh yani uyanık olmalı, gafletten kurtulmalı. Mesela, helalinden kazanmak, helal lokma yemek, dinimize uygun olarak evlenmek, iş kurarken, iş bozarken, Rabbim bundan razı mı, değil mi diye düşünmek, hep agâh olmaktır.

İnsan birinin evindeyken daima ev sahibisiyle yaşar. Mesela, İmam-ı Rabbani hazretlerinin evinde olsaydık, o anda nasıl o mübarek zatı unuturuz ki? Bu

mümkün mü? Her tarafta o mübarek zat var; çünkü onların evi. Orada oturuyor, orada konuşuyor. Yani onların evinde, onların yanında, başka bir şey akla gelmez ki. İnsan nasıl o mübarek zatın evinde olur da, kendisini meyhanede, kendisini sokakta zannedebilir. Olacak iş değildir.

İşte bunun gibi, bütün kâinat da Rabbimizindir. Her an Onun nimetlerini yiyoruz. Her an Onun durdurmasıyla hayattayız. Her an bizi konuşturan, işittiren, yürüten, besleyen hep Odur. Her an bizi görüyor, her an bizi işitiyor. Onunlayız. Peki, insan Rabbimizin bize ihsan ettiği mekânda yaşar da, nasıl nimet sahibinden gâfil olur? Nasıl Onu unuttur?

Allahü teâlâyı unutmamak, Onu her an hatırlamak Müslümanlıktır. Kısmen de Müslümanlık olmaz. Camide Müslümanlık, sokakta canavarlık olmaz. Bütün kâinat Onundur. Biz misafiriz. Allahü teâlâyı unutmazsak, neyi hatırlarsak o şekilde ölürüz. Peygamber efendimiz, (Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle haşrolursunuz) buyuruyor.

Salih insanlarla arkadaş olmaya çalışmalı. Hayırlı insan olmaya, hayırlı işlerle meşgul olmaya gayret etmeli; çünkü alın yazımız, icraatımızdır. Ne yapıyorsak alın yazımız odur [dinimizislam.com sitesi].

Dünya hayatı bir rüya gibidir

İslam alimleri buyuruyor ki; Dünyanın bir hayal, bir rüya olduğunda şüphe yoktur, çünkü Peygamber efendimiz bir hadis-i şeriflerinde, **(İnsanlar uykudadır, öldükleri zaman uyanırlar)** buyuruyor. İnsan rüyada çok zengin olabilir, yüksek mevki makam sahibi olabilir, çok işler yapabilir, ama uyanınca hepsi biter. Uyanınca, (Benim şu mallarım vardı, şöyle mevki makamım vardı) demesinin ne kıymeti olur? Bunun gibi, insanlar da ölünce, malı mülkü, serveti, evladı, hanımı, hepsi dünyada kalır. İnsanlar ölüp uyandıklarında, (Biz nereye geldik, burası neresidir? Bizim mallarımız, mevki makamlarımız vardı, eş dostlarımız vardı, nerde bunlar?) deseler de, hiç kıymeti olmayacak.

Bazı büyük zatlar da, (İnsanlar sarhoştur, ölünce ayılırlar) buyurmuşlardır. Yani sarhoşluk, ölünce biter. Mal sarhoşudur, rütbe sarhoşudur, mevki sarhoşudur, ama ölünce her şey biter. Gerçekler anlaşılır, ama iş işten geçmiş olur. Peygamber efendimiz, (Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz. Nasıl ölürseniz öyle diriltilirsiniz) buyuruyor.

İnsanlar, dünyaya meylettikçe sıkıntıdan kurtulamaz, çünkü dünya, sıkıntı kaynağıdır. Bu sıkıntıdan kurtulmak için, mutlaka ahirete, ışığa dönmek lazımdır. Eğer insan ışığa dönerse, gölgesi arkada kalır ve peşinden gelir. Işığa arkasını çevirirse, karanlığa dönmüş olur, işleri karanlık olur, hiçbir zaman gölgesine de yetişemez. İnsan, yönünü dünyaya çevirirse insanlarla çarpışır, ahirete çevirirse insanlar onun gibi olmak için yarışır.

Halife Harun Reşid, bir gün Behlül Dâna hazretleriyle görüşmek, hikmetli sözlerini duymak istedi. Adamlarına onu bulup getirmelerini söyledi. Gidenler onu mezarlıkta uyur halde buldular. Uyandırdıklarında, (Siz ne yaptınız! Beni padişahlık makamından indirdiniz. Şimdi ben ne yapacağım?) dedi. Görevliler gidip bu sözleri bildirince, Halife buna bir mânâ veremedi, huzuruna geldiğinde sordu:

- Ey Behlül! Bu ne iş? Sen hangi padişahlıktan indirildin?

- Rüyada ne güzel padişahım. Saraylarım, ordularım vardı. Saltanat ve ihtişam içindeydim, lakin senin adamların beni uyandırdı ve tahtımdan oldum ben.

- İyi ama Behlül, rüyadaki padişahlığa itibar olur mu? Bak, gözünü açınca her şeyin bittiğini gördün.

- Benim padişahlığım gözümü açınca bitti, seninki gözünü kapatınca bitecek. Aradaki fark ne? Üstelik, ben gözlerimi açınca hayat buldum. Sen gözlerini kapatınca, saltanatından olacaksın ve pişmanlığın başlayacak, sorgu suale çekileceksin. O halde söyler misin, hangimizin hükümdarlığına itibar edilir?

Harun Reşid söyleyecek söz bulamadı.

[İslâm Âlimleri Ansiklopedisi, cilt 2, sayfa 39]

Ömer bin Abdülaziz hazretleri "kuddise sirruh" buyurdular ki;

Ey insan! Rüyada çeşit çeşit lezzetlere ve zevklere kavuşan bir insan gibi, dünyanın şu geçici faydeleriyle seviniyor, küçük ve basit işlerle uğraşıyorsun. Ey aldanma içersinde bulunan insan! Gündüzün yanılma ve gaflet, gecen uyku içinde geçiyor. Sonunda pişman olacağın işleri yapıyorsun. Hayvanlar da dünyada böyle yaşar."

Vefatlarından evvel çıktıkları son Cuma hutbesinde de şöyle buyurdular;

"Ey muhterem Müslümanlar! Şunu iyi biliniz ki, lüzumsuz bir hiç olarak yaratılmadığınız gibi, yaptığınız işlerden de sorgu ve sorumsuz kalacak değilsiniz. Gelmiş ve nihayete kadar gelecek insanların toplanacağı bir mahşer ve orada adalet terazilerinin kurulacağı bir mahkeme vardır ki, onun tek hakimi, azamet ve Kibriya sahibi yüce Allah'tır. Ahiret korkunç bir gündür. Yürekleri parçalayan, çocukları ihtiyar yapan, kişiyi kardeşi evlad ve ıyalinden kaçırın, Peygamberleri, melekleri titreten bir gündür. Cenab-ı Hakkın celal ve azametiyle tecelli edeceği o günde, kimde kuvvet ve tahammül kalır. Bununla beraber Allahın rahmetinden de ümit keserek hüsrana düşmeyiniz.

Ey muhterem cemaat! Muhakkak biliniz ki; mahşer gününde emniyet ve korkusuzluk, bugünden o günü düşünüp de Allaha korkan, küfür ve günahahtan sakınan ve bu fani alemler bekâ âlemi olan ahirete üstün tutarak, şehvani hislerinin esiri olmayanlar içindir. Bunun aksi harekette bulunanlar muhakkak aldanır. Hayat ve ömür sermayesini haksızlık ve yolsuzluk arkasında tüketen eli boş ve nedamet (pişmanlık) içinde kalır. Bugün; siz, sizden öncekilerin yerini tutuyorsunuz. Fakat elbette sizin de yerinizi tutacaklar var. Görüyorsunuz ki, gelenler durmuyor, gidenler geri dönmüyor. İster istemez gideceğimiz bu mahal, her şeyde sahib olan cenab-ı Hakkın huzurudur.

Dünyaya düşkün olmanın zararları

İslam alimleri buyurdu ki; Dünya nimetleri geçicidir. Dünya, sonsuz kalınacak bir yer değildir, âhirette saadete kavuşmak için bir binek gibidir. Sevinç yeri değil, ayrılık yeridir. Akıllı kimse, bu fani dünyaya düşkün olmaz, dünyada kulluk vazifesini hakkıyla yapar.

Kalb, dünya arzularından birine bağılı kaldığı ve geçici lezzetlerden birinin peşine takılıp gittiği müddetçe, âhireti nasıl sevebilir?

İki arkadaş gemiyle uzak bir yere gideceklerdi. Sırtlarında da eşyaları vardı. Biri gemiye binince sırtından yükünü indirdi, üstüne oturdu. Diğeri ise indirmede. Arkadaşı ona, (Yükünü indirsene) dedi.

O da, (Ben indirmem. Benim malım kıymetli, sırtımda taşıyım) dedi. Arkadaşı, (Yahu, delilik etme, indir! Üstüne de güzelce otur, bir dinlen! Bak ben ne güzel dinleniyorum) dedi. O ise, (Sen dinlen, ben indirmem) dedi.

Bu şahsın yükünü sırtında taşıması, diğeri insanların da dikkatini çekti. Onlar da sorunca, aynı şeyleri söyledi. Herkesin böyle kendisine tuhaf tuhaf bakması üzerine, malımı alacaklar galiba diye şüphelendi, gittikçe geminin kenarlarına, köşelerine yaklaştı. Buralarda durmak tehlikeliydi. Fırtınayla, dalgayla denize düşülebilirdi. Gemidekiler, bunu da ona söylediler. Öyle tehlikeli yerlerde durma, gel, yanımızda dur dediler. Bu, onları dinlemedi, malında gözleri olduğunu zannediyordu. Birkaç saat sonra, bir fırtına, bir dalga, adam yüküyle birlikte denize uçup gitti. Malından olduğu gibi, canından da oldu.

Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri, bu olayı anlattıktan sonra buyuruyor ki:

— Ey aziz! Dünya malını sırtından indiren, ne kadar rahat yolculuk yaptı. Âhireti zaten rahat. Allah demeye vakti çok. Diğerininse hem dünyası harap, hem de âhireti. Yoruldu, korktu, üzüldü, malım malım diye kahroldu. Allah demeye bile vakit bulamadı. Dünyasını da mahvetti, ahiretini de...

İmam-ı Rabbani hazretleri de buyuruyor ki:

Eğer dünya malına tapan birine rastlarsan sokağını değiştir, aynı köyde veya aynı mahallede oturuyorsan, oradan başka yere git ki, kalbin ona meyletmesin! [dinimizislam.com sitesi].

Peki dünya hayatını nasıl geçirmelidir?

İslam alimleri buyurdu ki; Dünyada bulunmaktan maksat ahirete hazırlanmak, azık toplamaktır. İnsana dünyada iki şey lazımdır: Biri; kalbi, öldüren şeylerden korumak ve kalbin gıdasını temin etmektir. İkincisi; bedeni, helak edici şeylerden korumak ve gıdasını temin etmektir. Kalbin gıdası marifet, (Rabbini tanımak) ve muhabbettir (Rabbini sevmektir). Her şeyin gıdası kendine (tabiatına) uygun olur. kalbin helak olmasına sebep, Allahü teala'nın sevgisini bırakıp, başka şeylerin sevgisine dalmasıdır. Bedeni, kalb için korumak lazımdır. beden fanidir, geçicidir. kalb ise ölmez, kalıcıdır. Beden, kalb için hacıyı hacca götüreren binek hayvanı, vasıtası gibidir. Hacca gitmek için hacıya binek vasıtası lazım olduğu ve bu vasıtaya ihtiyacı olduğu kadar bakması, ilgilenmesi gerektiği gibi kalbi taşıyan bedenle de gerektiği kadar ilgilenmek, ona bakmak lazımdır. Fakat insan bütün zamanı ona bakmaya ayırırsa, yolda binek hayvanının veya vasıtasının bakımıyla oyalanıp, kafileden geri kalır ve helak olur. **[İslâm Âlimleri Ansiklopedisi, cilt 6, sayfa 311].**

[Tam İlmihâl Seâdet-i Ebediyye, birinci kısım, 24.madde]

Allahü teâlâ, Kur'ân-ı kerîmin birçok yerlerinde, (Sizden evvel gelip geçenlerin hayâtlarını, gittikleri yolları ve başlarına gelenleri, gözden geçirip, onlardan ders alınız. Yerleri, gökleri, canlıları, cansızları ve kendinizi inceleyiniz! Gördüklerinizin içini, özünü araştırmınız. Bütün bunlarda yerleşdirmiş olduğum kuvvetimi, kudretimi, büyüklüğümü ve hâkimiyetimi bulunuz, görünüz, anlayınız!) meâlinde emrler buyurmaktadır.

[Tam İlmihâl Seâdet-i Ebediyye, birinci kısım, 2.cilt 89.cu mektup]

Dünyâ hayâtı, iş yapacak zemândır. Keyf yapacak, eğlenecek zemân ileride gelmektedir. Orada, dünyâda yapılan işlerin karşılığı ele geçecektir. İş zemânını eğlence ile geçirmek, çiftçinin tohum ekmemesi ve mahsûl almaması gibidir.

İmam-ı Rabbani hazretleri "kuddise sirruh" bir talebesine yazdıkları mektupta şöyle buyurmuşlar [Müjdecî Mektublar Tercemesi, 98.ci mektup];

Dünyâ hayâtı çok kısadır. Âhîretin azâbları pek acı ve sonsuzdur. İleriye gören aklî sâhiblerinin, hâzırlıklı olması lâzımdır. Dünyânın güzelliğine ve tadına aldanmamalıdır. İnsanın şerefi ve kıymeti dünyâlıkla ölçülse idi, dünyâlığı çok olan kâfirlerin herkesden dahâ kıymetli ve dahâ üstün olmaları lâzım gelirdi. Dünyânın görünüşüne aldanmak akılsızlıktır, ahmaklıktır. Birkaç günlük zemânı büyük ni'met bilerek, Allahü teâlânın beğendiği şeyleri yapmağa çalışmalıdır. Allahü teâlânın kullarına ihsân, iyilik etmelidir. Kıyâmetde azâblardan kurtulmak için, iki büyük temel vardır: Birisi, Allahü teâlânın emrlerine kıymet vermek, saygı göstermektir. İkinci, Allahü teâlânın kullarına, yaratdıklarına şefkat, iyilik etmektir. Hep doğru söyleyici "aleyhissalâtü vesselâm" her ne söyledi ise, hepsi doğrudur. Şaka, eğlence, sayıklama sözler değildir. Tavşan gibi gözü açık uyku ne kadar sürecek. Bu uykunun sonu rezîl, rüsvâ olmak ve eli boş, mahrûm kalmaktır. Mü'minûn sûresinin yüzonbeşinci âyetinde meâlen, (Sizi abes olarak, oyuncak olarak mı yarattım sanıyorsunuz. Bize dönmiyecek misiniz zan ediyorsunuz?) buyuruldu. Her ne kadar, böyle sözleri dinleyecek hâlde olmadığınızı biliyorum. Gençsiniz. İçiniz kaynıyor. Dünyâ ni'metleri içindesiniz. Herkese sözünüz geçiyor. Her istediğinizi yapabiliyorsunuz. Fekat, size acıdığımız için, iyilik etmek istediğimiz için bunlar yazıldı. Elinizden birşey kaçmış değildir. Tevbe edilecek, Allahü teâlâyâ yalvaracak zemândır.

Kaynaklar:

Tam İlmihâl Seâdet-i Ebediyye (Birinci kısım, 24.madde, Birinci kısım, 2.cilt 89.cu mektup), Müjdecî Mektublar Tercemesi (98.ci mektup), Faideli Bilgiler, Hak Sözün Vesikaları, Herkese Lâzım Olan İmân (İslâm dini ve diğer dinler kısmı), Kıyâmet ve Ahîret (sayfa 6), İslam alimleri ansiklopedisi 2, 4, 6.cilt, dinimizislam.com sitesi.